

РЕШЕНИЕ

№ 3947

гр. София, 13.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Луиза Христова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **4439** по описа за **2018** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на К. Д. Г. от [населено място], чрез процесуален представител адв. П. В. срещу Решение от 04.02.2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, по НАХД № 20598/2016г. С решението е потвърдено Наказателно постановление №16-4332-014006/22.08.2016 година на Началник сектор към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането за виновно нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

В подадената от касатора жалба са изложени оплаквания за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението. Твърди се, че постановеното от въззивна инстанция решение е в следствие на неправилно възприета и анализирана фактическа обстановка, вкл. неприемане на представени от лицето писмени доказателства. Автомобилът е собственост на ЮЛ и е бил управляван от управителя на ЮЛ. Соченото нарушение по чл. 683 ал.3 от КЗ би могло да е извършено обаче, ако автомобилът се управлява от външно за ЮЛ лице /а не негов служител/управител/. Действително липсва действаща към датата на нарушението застраховка ГО, но правната квалификация следва да е по чл. 638 ал.1 т.2 от КЗ. Иска се отмяна на

оспореното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление. В открито съдебно заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът СДВР-Отдел "ПП" не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, Административен съд - София град, XIV-ти касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

От приетата от районния съд фактическа обстановка се установява следното: на 05.06.2016 година около 02,30 часа в [населено място] на [улица], Г. управлявал лек автомобил Мерцедес Ц 220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] в посока от [жк]към [населено място], собственост на [фирма], като при извършена проверка от служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР е установено, че водачът управлява автомобила без сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За констатираното нарушение на чл. 683, ал. 3 от КЗ срещу касатора е съставен АУАН от 05.06.2016 година, а въз основа на него е издадено и наказателно постановление на дата 22.08.2016 година, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ за извършено нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

От приложената по делото заповед № 4332з-143/15.02.2016г. на Министъра на вътрешните работи се удостоверява компетентността на контролния орган /актосъставител/ и на лицето, издало оспорваното НП. В административнонаказателното производство са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Като нарушена е посочена санкционната норма на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която се намира в Раздел „Административно-наказателни разпоредби“ и сочеща, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и

използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. Тази норма обаче независимо от това, че е санкционна, визира конкретно правило за поведение- задължение на лице, което управлява МПС и е различно от собственика на това МПС, да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Наред с това, цитираната норма, визира и санкцията при управление на МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. От своя страна, задължението за сключване на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е визирано в нормата на чл. 483, ал.1 от КЗ - Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република Б. и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор, но това не изключва отговорността на лицето, което управлява МПС и е различно от собственика на МПС да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, който управлява.

В АУАН е посочено, че на цитираната по-горе дата, касаторът е управлявал лек автомобил, но не негова собственост, без валиден и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и с посочен текст на нарушението - чл. 638, ал. 3 от КЗ, като този факт /на управление на МПС без сключена и валидно действаща застраховка „Гражданска отговорност“/ се потвърждава и от самия касатор. От доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора. Наложена санкция е във фиксиран размер и не е предмет на преценка. Единственото възражение на касатора-за неправилна правна квалификация, е неоснователно. Т. пледира за правна квалификация по чл. 638 ал.1 т.2 от КЗ, която обаче е приложима за ЮЛ-собственик на МПС. В случая водачът не е собственик/не е спорно/, поради което е приложима нормата на чл. 638 ал.3 от КЗ. Твърдението на касатора, че щом е управител на ЮЛ-собственик, следва да се счита от съда, че МПС се управлява от самия собственик/ЮЛ/, представляван от управителя, е в разрез с буквата и духа на закона. Докато ал.1 на чл. 638 от КЗ се отнася до собственик на МПС и се прави диференциация дали той е ФЛ или ЮЛ, то ал.3 визира само и единствено ФЛ /което управлява чуждо МПС/. В конкретния случай е можело да бъде наказание и по чл. 638 ал.1 т.2 от КЗ на самия собственик/ЮЛ/, което не изключва възможността да се наложи санкция и на ФЛ-водач /несобственик/. Двете хипотези са различни, но могат да бъдат приложени едновременно-спрямо ЮЛ собственик и спрямо ФЛ водач/несобственик/.

СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба - отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.02.2018г., постановено по НАХД № 20598 от 2016 г.
по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: